



MONS. JAN BAXANT, BISKUP LITOMĚŘICKÝ
Biskupství litoměřické, Dómské náměstí 1/1, 412 88 Litoměřice
tel.: (+420) 416 707 520
baxant@dltm.cz
www.dltm.cz

Litoměřice, 29.11.2020

ADVENTNÍ DOPIS naším drahým sestřám a bratrům, prožívajícím své stáří v naší diecézi

Moji drazí přátelé v Kristu,
sestry a bratři,

při zahájení letošní adventní doby jako času přípravy na Vánoce 2020, Vás všechny srdečně zdravím s ujištěním, že Vašeho věku, jakkoliv pokročilého, avšak plného životních zkušeností, si velice vážím a spoléhám na Vás jako na své vzdálené pomocníky a spolupracovníky v šíření Kristova evangelia v naší diecézi. Příklad svého života dáváte, jsem o tom přesvědčen, dětem a vnoučatům, někde už i pravnoučatům, ve svých rodinách. Životních zkušeností a Vaší moudrosti se Vaším drahým rodinným pokračovatelům nikde jinde nedostane. Jste opravdu nezaměnitelnými činiteli v působení, ve výchově a v celkové formaci svých potomků. Všude jinde, ve školách, vzdělávacích a výchovných institucích, v rozmanitých zaměstnáních, tam, kde se rozvíjí jednotlivá povolání, která si Vaši drazí vybrali, a pro která jste je podporovali nezanedbatelným způsobem, získávají a získávali jistě mnoho dobrého a prospěšného, užitečného pro druhé lidi. Co jste však Vy jim vložili do jejich srdcí, to tam nemohl dát nikdo jiný než Vy sami. To se také nikdy neztratí.

Těší mě, že Vás mohu takto oslovit a využít této předvánoční doby k tomu, abych Vám sdělil alespoň něco z toho, co nyní nosím sám ve svém nitru. Začnu konkrétní poznámkou k současné pandemické době. Ze všech stran slyšíme o tom, že senioři, mezi něž také patřím, jsou vysoce rizikovou skupinou stran nákazy virové choroby „covid-19“. Musím zcela otevřeně vyznat, že Vás všechny obdivuji, s jakou poslušností dodržujete všechna ne zrovna příjemná epidemiologická opatření. Jste mi i příkladem, abych i já se snažil o věrnější dodržování všeho toho, co se od nás, starších osob, očekává. Co mě však obzvláště radostně překvapilo, byly a jsou zprávy, které z různých domácností naší diecéze jsem dostával, a ještě stále dostávám, s jakou ochotou jste byli připraveni pomáhat v distanční domácí výuce školačkám a školákům, dětem Vašich dětí, které musely zůstat ve svých zaměstnáních. Víím, že ne všichni z Vás jste pedagogy na slovo vzatými, ale Vaše dobrá vůle přispět svým, třeba malým dílem, výchově a výuce svých vnoučat, mě ohromuje. Jen těžko bych si dovedl představit sebe na Vašem místě. Spolu s Vámi tvrdím, že děti, a především mládež bez pravidelné školní docházky, bez pravidelného každodenního režimu, by zaostávala a jen velmi těžce by doháněla to, co v plodném čase vnímání a vstřebávání znalostí, by se nenávratně ztratilo.

Dalším důvodem mého dopisu je mé vděčné uznání, že nebezpečně se šířící těžce léčitelná choroba, Vás nezastrašila a nezdolala tak, abyste si zoufali a jen naříkali. Víím, že někteří z Vás jste byli nuceni podstoupit právě v této zvláštní době i léčení svých jiných chorob. Mnozí jste obstáli, a to jistě i díky našemu českému, někdy i námi samými zpochybňovanému zdravotnictví, které dosud má vynikající zdatné lékaře a obětavé zdravotní sestry s pomocným personálem, bez jejichž neobyčejné odborné erudice v oboru, bychom zůstávali „na holičkách“. Myslím i na ty z Vás, kteří jste bez vlastního zavinění zůstali sami, bez účinné pomoci druhých, svých vlastních příbuzných, protože jste se stali posledním článkem Vašeho rodu. Pokud se tyto řádky mého dopisu k Vám dostanou a budete je číst, pamatujte na to, že se na mne můžete kdykoliv obrátit s čímkoliv. V životě jsem se setkal s lidmi, kteří bolestně pociťovali samotou, neboť to byla spíše opuštěnost. O samotě, nikoliv v samotce, lidský jedinec může přežívat určitou dobu, avšak v opuštěnosti, s pocitem, že nikoho nemá a že celý svět na něho zapomněl, v tom se žít nedá. Krvácí totiž srdce! I kdyby něco z toho, nedej Bůh, Vás potkalo, zavolejte mi, prosím, vyhledejte mne, ptejte se po mně. Budu rád spolu se svými spolupracovníky hledat možnosti, jak Vám nejrychleji pomoci. Už nyní spoléhejte na mou modlitbu a požehnání. V Kristu Váš

Mons. Jan BAXANT
biskup litoměřický